

Grupp 2

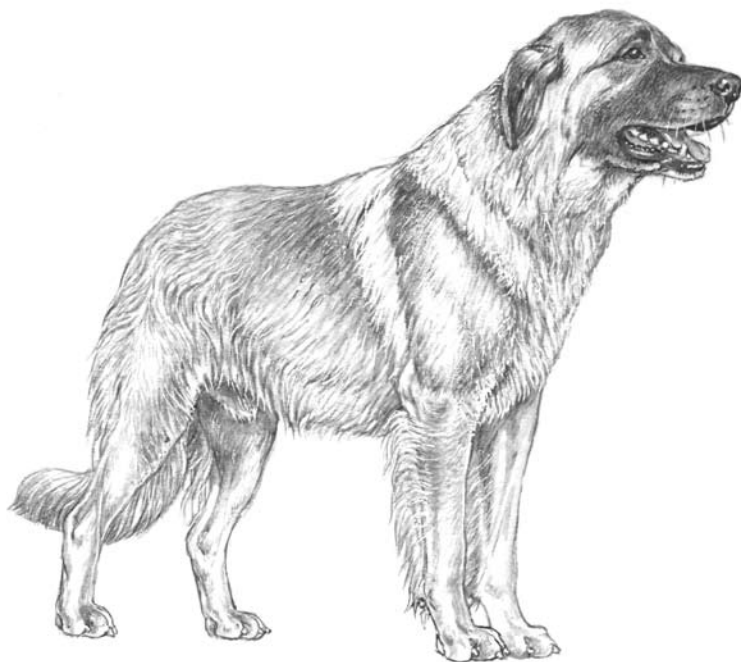
FCI-nummer 173

FCI-standard på engelska publicerad 2009-03-30

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2008-11-04

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2010-11-17

CÃO DA SERRA DA ESTRELA

M. DAVIDSON

Illustrationen visar hundrasens utseende, dvs. inte nödvändigtvis ett rastypiskt perfekt exemplar.

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
CÃO DA SERRA DA ESTRELA

Ursprungsland/ hemland	Portugal
Användningsområde	Herde-, vakt- och sällskapshund som även används som draghund.
FCI-klassifikation	Grupp 2, sektion 2.2
Bakgrund/ändamål	Rasen är känd sedan långt tillbaka som bergshund från Serra da Estrela i norra Portugal men det faktiska ursprunget har förlorats under tidens gång. Trots sitt okända ursprung kan rasen anses vara en av de äldsta raserna på iberiska halvön. Hundarna förekommer över hela bergskedjan – från foten till högsta toppen (cirka 2000 meter över havet). Där ses den främst under sommaren, efter att snön smält, tillsammans med boskapen som lockats upp från den extrema hettan på låglandet som torkar ut betena där. Det ökade erkännandet av rasens egenskaper har lett till att den sedan senare hälften av 1900-talet fått spridning över världen.
Helhetsintryck	Cão da serra da estrela är en stor, molossoïd hund av mastiff-typ med två slags hårlag: lång- eller korthårig. Rasen är rustik och substansfull med raska rörelser och imponerande utstrålning. Dess utseende uttrycker vitalitet och lugn. Den skall vara välproportionerlig och välbyggd och se harmonisk ut vilket är hur rasen traditionellt har uppfattats sedan lång tid tillbaka.
Viktiga måttförhållanden	Rasen skall vara måttligt lång, tenderande till medlellång. Bröstdjupet skall vara mindre än halva mankhöjden. Skalle och nosparti skall vara ungefär lika långa, om inte så ska skallen vara något längre.
Uppförande/karaktär	Cão da serra da estrela är herdens oskiljaktiga följeslagare. Den är en trogen vaktare av boskap, som den modigt försvarar mot rovdjur och tjuvar, liksom en utmärkt vaktare av gård och hem. Rasen kan därmed vara misstrogen mot främlingar men typiskt är den lugnt foglig mot sin ägare.
Huvud	Huvudet skall vara kraftigt, stort, långt och något konvext sett i profil. Det skall vara väl ansatt och i proportion till kroppen, liksom skallen till nospartiet; alla delar skall vara i perfekt harmoni. Hjässan och kinderna skall ha slät hud.

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara väl utvecklad och välvd med något divergerande linjer mellan skalle och nos, konvex från sidan sett. Ögonbrynsbågarna skall vara något markerade och pannfåran svagt synlig. Nackknölen skall inte vara uttalad.

Stop

Stopet skall endast vara svagt markerat. Det skall vara placerat ungefär mitt emellan nosspets och nackknöl.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara rak och ligga i linje med nosryggen. Näsbörarna skall vara väl öppna. Nostryffeln skall vara stor och svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara långt och avsmalna mot nosspetsen utan att bli spetsigt. Det tenderar att vara rakt men är ytterst svagt konvext vid nosspetsen.

Läppar

Läpparna skall vara väl utvecklade, men inte tjocka. De skall överlappa ordentligt, men inte vara hängande. Intensiv svart pigmentering skall finnas i gommen, på munnens slemhinnor och på läppkanterna.

Käkar/tänder

Käkartiet skall vara väl utvecklat utan överdrift. Tänderna skall vara fulltaliga, starka, vita, korrekt ansatta och sluta väl ihop. Saxbett föredras, men tångbett är acceptabelt.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora med tendens till små, ovala, jämnstora, väl öppna och placerade i linje. Uttrycket skall vara uppmärksam och lugnt. Färgen skall helst vara mörkt bärnstensfärgad. Ögonkanterna skall sluta tätt an och vara svarta. Ögonbrynen skall vara något markerade.

Öron

Öronen skall vara medelhögt ansatta, hängande och falla bakåt lateralt efter huvudets sidor med örts innekant synlig, s.k. rosenöra. De skall vara tunna, trekantiga, ha rundad spets och vara små i förhållande till kroppen.

Hals

Halsen skall vara väl ansatt i skuldrorna, rak, kort och kraftig med måttligt utvecklad, inte överdriven, dröglapp.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara rak och nästan horisontell.

Rygg

Ryggen skall helst vara kort samt väl musklad.

Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och välmusklat med god anslutning till korset.
Kors	Korset skall vara något sluttande, kort, brett och muskulöst. Höjden över korset skall vara densamma som eller något överstiga mankhöjden.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara väl välvd utan att vara tunnformad. Den skall vara bred, djup, väl nedsänkt och nå till armbågarna eller något lägre.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara gradvis men mjukt uppdragen från bröstben till ljumske. Buken skall inte vara omfångsrik utan vara i proportion till hundens substans och i harmoni med kroppen.
Svans	Svansen skall vara medelhögt ansatt, lång och tjock. Den skall bäras under ryggens horisontallinje, vara sabelformad och avslutas i en krok. När hunden är lugn skall svansen hänga naturligt mellan bakbenen och nå minst till hasorna, när den är alert eller i rörelse lyfts svansen över rygglinjen i en båge uppåt, framåt, åt sidan eller neråt utan att bäras in över korset. Svansen skall vara väl bepälsad med fana hos den långhåriga varianten.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Benstommen skall vara kraftig med väl utvecklade leder, raka framben och måttligt öppna vinklar samt fria rörelser.
Underarm	Frambenen skall vara parallella, långa, ha kraftig benstomme och vara i det närmaste cylindriska.
Framtassar	Framtassarna skall vara proportionerliga, varken för runda eller för långa utan ett mellanting mellan katt- och hartass (inte platta). De skall vara tjocka med väl slutna tår och väl bepälsade mellan tår och trampdynor. Klorna skall vara mörka, helst svarta och väl utvecklade. Trampdynorna skall vara tjocka och hårda.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall vara parallella med kraftig benstomme och välutvecklade leder. Vinklarna skall vara måttligt öppna och rörelserna skall vara fria.
Has/hasled	Hasorna skall vara tämligen lågt ansatta med måttligt öppna vinklar. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Mellanfot	Mellanfötterna skall vara lodräta och nästan cylindriska. Enkla eller dubbla sporrar kan finnas.
Baktassar	Baktassarna skall vara proportionerliga, varken för runda eller för långa utan ett mellanting mellan katt- och hartass (inte platta). De skall vara tjocka med väl slutna tår och väl bepålsade mellan tår och trampdynor. Klorna skall vara mörka, helst svarta och väl utvecklade. Trampdynorna skall vara tjocka och hårda.
Rörelser	Rörelserna skall vara sunda och fria.
Päls	
Pälsstruktur	<p>Pälsen skall vara kraftig, mycket riklig och något grov men inte överdrivet hård. Strukturen kan liknas vid gethår. Underullen skall bestå av fint, kort, rikligt och tätt ihopsittande hår. Den är vanligtvis ljusare än täckhåret.</p> <p><i>Långhårig päls:</i> Täckhåret skall vara rakt eller lätt vågigt, ojämnt på vissa ställen. På benen nedanför armbågarna och på hasen skall pälsen vara kortare och tätare och likaså på huvudet. På öronen skall pälslängden minska gradvis från ansättningen till öronspetsen och också bli finare och mjukare. Pälsen skall vara längre på svansen som skall vara buskig, tjock och rikligt behårad. Den skall också vara längre runt halsen, där den formar en tjock man, på lårens baksidor liksom frambenens baksidor.</p> <p><i>Korthårig päls:</i> Pälsen skall vara kort och jämnt fördelad över kroppen. Den skall vara något kortare på huvud och ben, som inte skall ha något behäng.</p>
Färg	<p>Följande färger är accepterade och ansedda som typiska:</p> <p><i>Enfärgat:</i> gul, fawn och grå i alla nyanser och intensiteter - varmgrå, fawn, gul och grå, vanligtvis i ljusare och mörkare toner.</p> <p><i>Brindle:</i> fawn, gul eller grå grundfärg med svartaktig tigrering.</p> <p>Mörk mask på skalle och ansikte är typiskt.</p> <p>Vita tecken är bara tillåtna längst ut på fram- och baktassarna samt som en liten fläck på nedre delen av hals och bringa.</p>
Storlek/vikt	
Mankhöjd	<p>Hund: 65-73 cm</p> <p>Tik: 62-69 cm</p> <p>+2 cm tolereras.</p>
Vikt	<p>Hanhund: 45-60 kg</p> <p>Tik: 35-45 kg</p>

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Allmänt dålig helhet, tunn eller överviktig.
- Huvud som är smalt, långt och spetsigt.
- Ljusa ögon.
- Öron som är felaktigt ansatta; hänger helt platt, är för långa, tjocka eller har för rundad tipp.
- Svans som bärs över ryggen; avsaknad av svanskrok.
- Avsaknad av mörk mask.
- Storlek som inte är inom det i standarden angivna övre mankhöjds måttet, men är inom toleransen på +2 cm.

Allvarliga fel

- Nervöst och obalanserat beteende med tecken till skygghet.
- Näsborrar med blekt pigment eller delvis opigmenterad nostriffel.
- Öron som är kuperade.
- Svans som är kuperad eller förkrympt.
- Pälsstruktur som avviker något från den i standarden beskrivna.
- Hanhund med mankhöjd under 65 cm eller över 75 cm; tik med mankhöjd under 62 cm eller över 71 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Otypisk.
- Huvud som är mycket smalt, mycket långt, mycket spetsigt och som fullkomligt saknar molossoid karaktär.
- Över- eller underbett.
- Ögon som är blå eller olika stora.
- Tillbakabildad svans.
- Päls som är fullständigt otypisk.
- Färg som inte anges i standarden; albinism.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skkl.se

E-post Standardkommittén standk@skkl.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION